

до прийнятих прогнозів та цілей розвитку, можливостей ресурсного забезпечення, інноваційного потенціалу організації, попиту ринку. Функція планування охоплює весь комплекс заходів як з розроблення планових завдань в інноваційному процесі, так і з упровадження їх практично. Функція стимулювання в інноваційному менеджменті виявляється в спонуканні працівників до зацікавленості в результатах своєї праці зі створення і реалізації інновацій. Функція стимулювання і мотивації передбачає створення системи моральних і матеріальних заохочень для співробітників організації у підвищенні професійного рівня, просуванні по службі, покращанні психологічного клімату, що дає змогу підвищити продуктивність як індивідуальної, так і колективної праці, забезпечити конкурентоспроможність і процвітання організації в довгостроковій перспективі. Функція контролю — одна з важливих функцій інноваційного менеджменту. Вона полягає в перевірці організації інноваційного процесу, плану виконання створення новинок, реалізації інновацій. Методи контролю широко варіюють залежно від типу виробництва і продукції, що випускається [5].

Перспективними напрямками розвитку інноваційних процесів може стати вдосконалення нормативно-правової бази для забезпечення розвитку інноваційної системи, органічне включення всіх окремих елементів інноваційного розвитку в єдину активно і цілеспрямовано функціонуючу інноваційну систему, прискорене використання або впровадження (іноді і на безприбуткових засадах) нововведень, створення системи організаційно-економічного та інформаційного забезпечення розвитку інноваційних процесів, створення механізмів стимулювання інноваційної активності підприємств, а також здійснення інноваційного тиску на суб'єкти господарювання ті цілеспрямована підготовка кадрів високої кваліфікації для високотехнологічних галузей, а також менеджерів інноваційної діяльності [6].

Отже, інноваційний процес — невід'ємна складова діяльності сучасного підприємства, що охоплює планування, організацію та стимулювання інноваційної діяльності, реалізацію інноваційних процесів, розрахованих на здобуття конкурентних переваг і зміцнення ринкових позицій підприємства.

Література

1. Інноваційний менеджмент: зміст та функції. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://osvita.ua/vnz/reports/management/14601/>.
2. Сутність та зміст інноваційного менеджменту [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://library.if.ua/book/4/486.html>.
3. Стадник В.В. Інноваційний менеджмент. Навчальний посібник / В. В. Стадник, М. А. Йохана. — К. : Академвидав. — 2006. — 464 с.
4. Захарченко В. І. Інноваційний менеджмент теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навчальний посібник / В.І. Захарченко, Н. М. Корсікова, М. М. Меркулов. — К.: Центр учбової літератури, 2012. — 448 с.
5. Функції інноваційного менеджменту. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://library.if.ua/book/4/487.html>.
6. Стан, перспективи розвитку інноваційних процесів [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.vlasnasprava.info/ua/information.html?m=publications&_t=rec&id=936.

Петіна О.М., аспірант

Науковий керівник: д.е.н., проф. Семикіна М.В.

Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград, Україна

НАПРЯМИ ЗАЛУЧЕННЯ ТАЛАНОВИТОЇ МОЛОДІ ДО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Світовий досвід переконує, що молодіжна наукова творчість виступає попереднім етапом відбору, навчання та підготовки наукових, винахідницьких, технічних кадрів —

своєрідної творчої еліти. Але, у Концепції державної програми роботи з талановитою молоддю відзначається, що наразі в Україні склалася кризова ситуація з поповненням науки молодими кадрами [1, с. 1]. Таке «старіння» вітчизняної науки справляє негативний вплив на інноваційно-технологічний розвиток країни. Творчий потенціал обдарованої студентської молоді використовується неефективно, оскільки державою не створюються сприятливі умови для реалізації їх інтелектуальних здібностей. Зазначені явища актуалізують проблему обдарованості загалом, а також необхідність активізації науково-дослідницької діяльності молоді зокрема. Проблема організації та розвитку науково-дослідної роботи є багатогранною. Її роль знайшла своє відображення як у вітчизняній (Ю. Бабанський [2], К. Гриднева, Ю. Грицай, В. Полонський, О. Рудницька, М. Смородинська, М. Солдатенко, М. Сорокін та ін.), так і у зарубіжній науковій думці (В. Оконь [3] та ін.).

Метою представленого дослідження є визначення труднощів у залученні молоді України до наукової діяльності та розробка рекомендацій, спрямованих на вирішення молодіжних проблем у сфері науки.

Досить довго, в Україні, не приділяли особливої уваги проблемі залучення молоді в науку. Внаслідок цього бачимо, що вітчизняна наука має тенденцію до застарівання і відтоку молодих спеціалістів за кордон. Зараз країна перебуває на шляху інноваційного розвитку, відбуваються соціально-економічні перетворення, збільшується обсяг інформації. Науково-технічний прогрес, швидке впровадження науки в усі сфери життя та виробництва вимагають від молодого фахівця не тільки широкого теоретичного кругозору, а й творчого підходу до вирішення різних завдань. Відомо, що в сучасних умовах на світових ринках праці зростає попит на конкурентоспроможних працівників, які здатні до швидкого перенавчання, опанування нових знань, виявляють мобільність, володіють інформаційними технологіями, і при цьому мають здоров'я, високу працездатність, розвинені комунікативні навички, іншими словами, мають конкурентні переваги в якості людського капіталу [4, с. 166]. Вважаємо, що зазначені переваги характерні молоді, що здобула вищу освіту, налаштована на професійне зростання та саморозвиток.

Переконані, молодь займає особливе місце в науковій діяльності. В силу того, що молодому поколінню властиві вищі адаптивні можливості, вони є найбільш сприятливими до інновацій. Для періоду молодості характерним є дух творчості, пошуку, новаторських ідей, свого роду авантюристичності, тому саме молодий спеціаліст здатний рішуче «увірватись» у невідомі сфери, він вишукує нетрадиційні підходи до вирішення наукових проблем, нестандартно застосовує апробовані методи досліджень та створює нові [5, с. 30]. Тому сьогодні, як ніколи, здобувають практичну значимість вміння молоді адекватно сприймати проблеми в науковій сфері, правильно їх оцінювати, швидко адаптуватися, цілеспрямовано переробляти наявну інформацію, шукати і доповнювати її, прогнозувати результати діяльності, використовуючи свій інтелектуальний, творчий потенціал.

Пропонуємо такі форми залучення молоді до наукової діяльності: участь молоді в роботі МАН України, наукових товариств, секцій, школах молодих дослідників, творчих лабораторіях; участь у науково-практичних конференціях, наукових читаннях, семінарах, колоквіумах, зльотах, конкурсах-виставках дослідницьких робіт; навчальні екскурсії та експедиції; участь в Інтернет-олімпіадах, віртуальних дослідницьких змаганнях і конкурсах; відкриття наукових шкіл для молоді, багатопрофільних науково-практичних таборів.

У свою чергу на рівні держави повинні проводитися заходи щодо: сприяння участі молоді у виконанні наукових досліджень; забезпечення проведення ефективної профорієнтаційної роботи з обдарованою молоддю щодо продовження навчання й праці в Україні; сприяння участі обдарованих студентів у міжнародних проектах та конкурсах;

організації проведення у ВНЗ академічних читань для обдарованої молоді у розрізі актуальних напрямів наукових досліджень; спрощення процедур захисту дисертацій; забезпечення молодих науковців житлом, надання кредитів на придбання житла під відсотки, співрозмірні із розміром заробітної плати; створення гідних умов праці та високої заробітної плати за наукову діяльність.

Таким чином, проведене дослідження підтвердило нагальність розв'язання проблеми розвитку наукової діяльності молоді. Але, незважаючи на актуальність проблеми молоді в науці та незникаючий до неї інтерес, ця проблематика залишається недостатньо розробленою в сучасному контексті розвитку нашої держави. У прикладному аспекті необхідним є вивчення потреб молоді, її трудових мотивів, ціннісних орієнтацій та планів на майбутнє.

Література

1. Концепція державної програми роботи з обдарованою молоддю на 2006-2010 роки // Освіта України. – 2006. – № 48 (741). – 30 червня. – С. 1–3.
2. Бабанский Ю. К. Оптимизация учебно-воспитательного процесса обучения / Ю. К. Бабанский. – М. : Педагогика, 1982. – 492 с.
3. Okon Wincenty. Wprowadzenie do dydaktyki ogolnej. – Warszawa : Zak, 1998. – 423 s.
4. Семикіна М. В. Трансформація зайнятості і проблеми реалізації конкурентних переваг молоді на ринку праці / М. В. Семикіна, О. М. Петіна, Н. В. Гончарова // Інноваційна економіка. Науково-виробничий журнал, 2015. – № 3 (58). – С. 165–171.
5. Вовканич С. Й., Риндзак О. Т. Активізація наукової діяльності молоді в системі інноваційного розвитку. – Львів : ІРД НАН України, 2006. – 186 с.

Петренко М.М., к.т.н., проф., Корнєєва Т.С., асистент
Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград, Україна

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК СТУДЕНТІВ - ОСНОВНИЙ ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

У ХХІ столітті, як стверджує П. Друкер, буде значне підвищення вимог до рівня інтелектуального розвитку людини, особливо із вимогами до знання - у його формі, змісту, значенні і відповідальності. А також у зв'язку із великою зміною щодо сутності поняття «освічена людина». Освіта стане центром суспільства знань, а університети - його найважливішими установами. Найсуттєвішими капіталовкладеннями будуть інвестиції у працівника розумової праці. П.Друкер вважає знання єдиним, що має значення, ресурсом, оскільки працівники розумової праці дуже швидко стають самою великою групою з усіх категорій працюючих. На його думку в суспільстві знань дійсними капіталовкладеннями будуть вкладення в освіту людини, а не у верстати та інструменти [1,2]. Але проблемним є те, що в усьому світі знижується загальний рівень освіти. Якість знань недостатня для зайняття фахівцями достойного місця в економіці ХХІ століття. Крім цього, сучасна система освіти гальмує інтелектуальний розвиток молоді [3].

Міжнародна організація праці (МОТ) у 2010 році навела дані щодо безробіття у світі: з 620 мільйонів економічно активних молодих людей - 81 мільйон безробітних. Це самий високий показник за всю історію існування МОТ. Вихід з цієї ситуації лише у значно якіснішій освіті, у підготовці фахівців, які здатні створювати нові способи використання робочої сили, поєднання існуючих технологій, нові послуги. Томас Фрідман стверджує: «Нам треба, щоб як можна більше випускників виходили з правильною освітою» [4].

Матеріал сформований, в основному, на основі більш ніж 50 річного досвіду викладання у вищій школі (П.М.М.).

Для формування сучасних знань необхідний деяким чином розвинутий інтелект. На